

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Brugten af Kirkerne af 25de Marts 1872, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Forandring i Lov om Brugten af Kirkerne af 25de Marts 1872.

Formanden (Høgsbro): Valget er begæret foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg af de samme Medlemmer, som tidligere have forlangt det.

Der er anmeldt for mig 3 Valgrupper paa henholdsvis 45, 31 og 25 Medlemmer. Af første Gruppe indsættes: S. C. Christensen, Rosager og Clausager; af anden: Gad og Paulin samt af tredje: M. Nielsen og N. Jensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Almindelig borgerlig Straffelovs § 113.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1963 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Ved dette Lovforslags Indbringelse havde jeg paa Medforslagsstilleres og egne Vegne Velsighed til at gøre Rede for de Grunde, der havde bevirket Lovforlaets Fremkomst. Jeg antager derfor ikke, at det nu vil være nødvendigt i alt Fald for Øjeblikket at komme nærmere ind herpaa, da dette jo nærmest vilde blive en Gentagelse af, hvad der allerede er sagt, og da det jo, den Gang Valgklagen over Valget i Saksføbing var til Forhandling her i Tinget, blev konstateret, at der fra alle Sider i Tinget herskede en temmelig enslydende Misbilligelse med, at man i valgagitatøriske Njemmed benyttede det saakaldte Valgtryk. Jeg tør ogsaa antage, at der hos den højtærede Regering er en Samstemning heri, en Samstemning, som jeg antager har fundet sit Udtryk derigennem, at den højtærede Indenrigsministers Foranledning foranstaltede Sagsanlæg mod de paagældende. Det viste sig imidlertid ved dette Sagsanlæg, at den bestaaende Lovgivning ikke er tilstrækkelig til at forhindre

Handlinger af den Natur. Derfor er dette Lovforslag fremkommet, for ad denne Vej at søge at forhindre en Gentagelse af noget saadant i Fremtiden. Selvfølgelig ere Forslagsstillerne paa det rene med, at man ikke kan forhindre Folk i ved Ansættelse og Afstedigelse af deres underordnede Personale at tage politiske Hensyn, og det er heller ikke Meningen at gøre noget Forsøg i denne Retning ved det foreliggende Lovforslag. Det, der derimod er Hensigten med Lovforslaget, er saa vidt muligt at forhindre, at Valgtryk bliver taget i Valgagitationens Tjeneste. Saaledes som Straffelovens § 113 nu er affattet — det er kun den sidste Del af Paragraffen, som vi søge at forandre — er det alene den, der løber en andens Stemme, som belægges med Straf, hvorimod, saaledes som Paragraffen nu er fortolket af Højesteret, den, der anvender Valgtryk, er fuldstændig straffri. Forslaget gaar da ud paa at forandre Slutningen af Paragraffen i to Retninger, dels i den Retning, at man faar det egentlige og almindelige Valgtryk med ind under Paragraffen som en strafbar Handling, og dels i den Retning, at det baade herved og ogsaa ved Røb af Stemmer bliver selve Forsøget, der er den fuldbyrdede Forbrydelse. Grunden til det første har jeg allerede nævnt. Grunden til det sidste er navnlig den, at det jo i Almindelighed vil være i Form af Forsøg, at Forbrydelsen foreligger, naar den kommer under Paatale. Naar det lykkes at lobe en andens Stemme eller lykkes at tvinge en anden til at stemme mod hans Overbevisning, vil der i Reglen ikke blive Sag ud deraf. Den, der har solgt sin Stemme, skal nok vogte sig for at tale derom, og den, der har været saa blød, at han virkelig har ladet sig tvinge til at stemme mod sin Overbevisning, vil ogsaa i Reglen undlade at tale derom. Forbrydelsen vil altsaa i Reglen kun foreligge som Forsøg. Dernæst er denne Form for Affattelsen af Lovforslaget ogsaa valgt, fordi den almindelige Mand sikkert bedst og klarest vil forstaa, at Forsøget er strafbart, naar selve Forsøget fremstilles som den fuldbyrdede Forbrydelse. Ved saadanne, om jeg saa maa sige, mere civiliserede Forbrydelser, som der her er Tale om, tror jeg ikke, at der hos den store Befolkning er nogen Forestilling om, at allerede Forsøget er strafbart. Forslagsstillerne have derfor troet det rigtigt at udtrykke dette i Lovforslaget paa den Maade, som stet er. Jeg haaber, at dette lille Forslag maa finde en gunstig Modtagelse hos de forskjellige Lovgivningsfaktorer, og at de ville bidrage deres til, at Valgfriheden for Fremtiden kan komme til